

Naša zastava.

*Zastava naša se ponosno vije,
pogumne roke čvrsto jo drže,
iz nje trožarni plamen svetlo lije,
uzneseno vzklika radostno srce:
Pozdravljena, zastava naša!*

*Z neba sinjino spaja se modrina:
v višavo gre željâ preburni tok,
saj vzorom dom brezkraina je višina,
nad nami je samó mogočni Bog!
Proslavljena, zastava naša!*

*Ta beli pramen — to čistost je vere,
ki jo v bodočnost vsak od nas goji,
to so kreposti naše tisočere,
kot biser usaka sveti in žari —
prejasna si, zastava naša!*

*Krvi je naše soj rdeča boja,
iz te krvi svoboda vzknila je,
ko bila k zmagi je najtežja hoja,
junaških src jo kri kropila je —
prekrasna si, zastava naša!*

*Z njo domovina ljuba se odeva,
nje mili znak na prsih je pripet,
in narod, zbran ob njej, ponosno peva,
da sluša ga široki tuji svet:
Presveta si, zastava naša!*

*Ob rojstvu tvojem se v objemu smrti
umirajočih je razlegal jek,
ko so navali vruga bili strti,
iz robstva in ponižanja na vek
oteta si, zastava naša!*

*Naprej nas vodi, pot k svobodi kaži
vsem, ki jih k tlom pritiska zlobe moč,
vse bedne dvigaj, žalostne tolaži,
da te poslednji suženj vzre pojoč:
Pozdravljena, zastava naša! —*

E. Gangl.

